

Що у серці носимо...

Володимир Даник

Григорію Сковороді

Далями тернистими
Марити не пізно,
Коли йдеш до істини,
Коли йдеш до пісні!

Що у серці носимо
Крізь тривоги буднів,
Мандрівний філософе,
Друже незабутній?!

Суєта з обіймами
Тягнеться безкрило,
А душа - не впіймана!
Скільки не ловили...

Аж там, де околиця -
Чи лише здається?! -
Озовешся голосом,
А покличеш - серцем...

Що у серці носимо
Крізь тривоги буднів,
Мандрівний філософе,
Друже незабутній?!